

SNUGGER

DOOR

A. L. GERRITSEN.

Wim had pas de school verlaten,
Welverstaan, de H. B. S.
En dat niet, wijl hij volleerd was,
Nee: hij kende nooit z'n les.

Willem was niet bijster snugger,
En z'n ijver was niet groot;
't Was dus heelemaal geen wonder,
Dat het leeren hem verdroot.

Nu moest hij wat gaan beginnen,
Om te zorgen voor z'n brood,
En was blij in dienst te komen,
Bij een handelaar in 't groot.

Reizen voor de handelszaken,
Dat leek Willem wonderwel:
Handel drijven, geld verdienen,
Dat was, dacht hij, kinderspel.

Voor hij d'eersten keer op reis ging,
Riep meneer hem op 't kantoor.
„Kerel,” zei hij, „wil je slagen,
Werk dan steeds aan één stuk door.

'k Zal je zeggen, hoe ik 't aanlei,
Toen ik, net als jij, begon.
Als ik 's morgens ergens aankwam,
Nam ik eerst een kop bouillon.

Daarna bracht ik, zonder poozen,
Al de klanten een bezoek;
En dan had ik, vóór den eten,
Heel wat orders in mijn boek."

Dat vond Willem te probeeren.
Welgemoed trok hij op stap,
Denkend: 't Zal me stellig lukken,
'k Sla twee vliegen in één klap.

* * *

's Avonds stond meneer te wachten
Toen de sneltrein „binnenkwam”.
„Heb je naar m'n raad geluisterd?
En hoe ging 't in Rotterdam?"

„Och, meneer, ik heb geloopt
Overal, waar ik maar kon,
Maar men kon mij nergens geven
Den gewenschten kop bouillon.

Morgen zal ik 't weer probeeren
En als ik dan ook niet slaag,
Laat ik Rotterdam maar schieten,
En begin ik in Den Haag."

